

[Waldemar Laursen.]

riums undervisning og øvrige virksomhed skal fastsættes, og ministeren har til lovforslagets § 2 stillet et ændringsforslag, der går ud på, at reglerne for Det jydsk Musikonservatoriums undervisning og virksomhed i øvrigt fastsættes ved kongelig anordning, ligesom tilfældet er for det kgl. danske musikonservatorium. Ændringsforslaget er tiltrådt af hele udvalget, og jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale såvel det stillede ændringsforslag som lovforslaget til vedtagelse.

Sinnbeck: Ved lovforslagets første behandling udtalte jeg på venstres vegne sympati for tanken om, at også provinsen får sine højere læreanstalter, ligesom jeg i princippet gav tilslutning til musikkommissionens betænkning, hvorefter den forberedende musikuddannelse skal kunne foregå på alle fem danske konservatorier, medens den videregående uddannelse koncentrerer om konservatorierne i København og i Århus.

Da det kgl. danske musikonservatorium i sin tid blev ophøjet til højere læreanstalt og overtaget af staten, gav mit parti tilslutning til denne nyordning. For så vidt ville det være en ganske naturlig konsekvens heraf, at man også gav tilslutning til en lignende status for Det jydsk Musikonservatorium, således som det nu er foreslået af den højtærede minister for kulturelle anliggender. Vore betæneligheder, som jeg gav udtryk for ved lovforslagets første behandling, drejede sig om, hvorvidt der virkelig er et behov for to højere læreanstalter på musikens område, og også om de økonomiske følger af en statsovertagelse af konservatoriet i Århus. Hvad behovet angår, må vi anerkende, at det er til stede. Det kgl. danske musikonservatorium i København, som udvalget har besøgt, er vitterligt overbelastet. Det kan umuligt tage et større antal elever til videregående uddannelse. Når lokalespørgsmålet for konservatoriet i Århus skal drøftes, ligger det jo heldigvis anderledes. Her er der glædeligvis sådanne lokaleforhold, at man kan forvente, at der i en årrække vil være tilstrækkelig plads; det spiller naturligvis ind også for den økonomiske vurdering.

Den højtærede minister har over for udvalget oplyst, at statens overtagelse vil medføre en øjeblikkelig merudgift til driften på ca. 110.000 kr. Dette tal kan jo ikke siges at være chokerende, og det må vel også erkendes, at antallet af professorater og docenturer forekommer rimeligt. Vi beklager, at ministeren ikke har set sig i stand til at give oplysning om merudgifterne på længere sigt. Imidlertid må man jo erkende de vanskeligheder, der er ved at opstille en tilfredsstillende prognose på mange felter, også når det drejer sig om den kommende elevtilgang til musikonservatoriet. Imidlertid plejer statsdrift jo ikke at blive billig drift, men naturligvis er der mulighed for over de årlige finanslove at have indseende med disse ting. Jeg tror, det erkendes i dag fra alle sider, at det er nødvendigt at spare også på disse områder.

Må jeg tilføje, at venstre også er tilfreds med, at lovforslagets § 2 foreslås ændret således, at retningslinjerne for undervisningen på Det jydsk Musikonservatorium ikke er henvist til fastlæggelse ved en ministeriel bekendtgørelse, men skal fastsættes ved en kongelig anordning som ved det kgl. danske musikonservatorium.

Det lovforslag, vi i dag har til anden behandling, omfatter jo kun spørgsmålet om statens overtagelse af Det jydsk Musikonservatorium, og til dette forslag kan jeg altså på mit partis vegne give tilslutning. Et spørgsmål, der senere kommer til behandling, er jo problemet om en rimelig sikring af landsdelskonservatorierne i Odense, Ålborg og Esbjerg. Det er magtpåliggende for os, at udbygningen af Århuskonservatoriet ikke sker på bekostning af de tre øvrige provinsservatorier, at de altså ikke lades i stikken, men får rimelige arbejdsvilkår, sådan som det er foreslået i musikkommissionens betænkning. Den økonomiske udvikling i landet vil naturligvis være afgørende for, hvornår disse konservatoriers forhold kan blive endeligt ordnet. Men vi lægger altså vægt på, at ordningen, når den kommer, imødekommer berettigede landsdelsønsker, således at musikuddannelsen som helhed kan få gode vilkår. Det er som sagt et spørgsmål om penge, og det må erkendes, at det er også et spørgsmål om fordelingen mellem stat og kommuner.